

ת"פ 9/20 - מדינת ישראל-تبיעות נגד חני שיטרית-נדונה, עומרינו שטרית-בעצמו

בית משפט השלום בבא ר שבע

ת"פ 20-9-2005 מדינת ישראל נ' שיטרית ואח'

בפני:	כבוד השופט יניב בן הרוש
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל-تبיעות נגד
	ע"י ב"כ עווה"ד דוד ז'נבה
	נגד
	הנאשמים
1.	חני שיטרית-נדונה
2.	עומרינו שטרית-בעצמו
ע"י ב"כ עווה"ד ליאור כהן בשם עו"ד הילה טל	

גור דין לנאשם 2

1. ביום 16.6.21 הורשע הנאשם על ידי כב' השופט אבישי כהן. במסגרת הסדר הטייעון הודה הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוון, בעירה של התנהגות פרועה במקום ציבורו לפי **סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין**, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), בשתי עבירות איומים לפי **סעיף 192 לחוק העונשין** וניסיון תקיפה סתם לפי **סעיף 379 וסעיף 25 לחוק העונשין**.

1. בהתאם לעבודות כתוב האישום ביום 30.8.18 הגיע הנאשם יחד עם אשתו אשר הורשעה גם כן במסגרת התקיק, לבית חולים سورוקה ולאחר שעתיים של המתנה בתור התנהגו בצורה פרועה בבית החולים, הנאשם התרלהם כלפי הוצאות הרפואיות שהייתה במקומם, אינם על גב' חבלת מימון אחותה במחלקה **"יאללה תחילית בטיפול לפני שאני אפגע בר"**, ולאחר מכן קראה לביטחון, אינם עליה הנאשם בשנית ואמר **"אני ארצה אותך אם לא תטפל בי, אני אזכה לך בחניה ואני אפגע בר"**, ובהמשך ניסה הנאשם לפגוע במאבטח, מר היסם ابو עליון על ידי כסא שהניף לכיוונו ואיתם עליו **"אוריד אותך וגם את האחות"** ואף הרים משקל ואיתם לזרוק אותו לעברו.

2. ביום 22.11.22 הוגשה בעניינו של הנאשם חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

תמצית תסkick שירותי המבחן

3. בתסkickיו ביום 16.12.21, סקר שירותי המבחן את אורחות חייו של הנאשם, השכלתו ומעמדו התעסוקתי והמשפחה. הנאשם בן 28, נשוי ואב לשני ילדים, מפרנס יחיד למשפחה ועובד בשתי עבודות בוחנות בגדים

ובמרכזו באילת ובעל נסיבות חיים קשות. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו שבוצעו לטעמו מתוך חשש לשולם אשתו שבאותה העת הייתה בהירון בסיכון. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לאחר המעשים הцентр על מעשיו בפני הוצאות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה ל老子ת רגשותיו כשהדבר נוגע לקרובי עם זאת הנאשם בעל מוטיבציה לניהל חיים נורומייביים וההילך המשפטי מהו גורם מרתייע עבورو. שירות המבחן המליך על ענישה צופה פני עתיד והטלת צו שירות לתועלת הציבור.

4. בתסקירותו המשפטים מיום 8.9.22, שירות המבחן תיאר את מאਮציו של הנאשם וזוגתו על מנת לשפר את מצבם הכלכלי וכי הנאשם עובד כiom בחברה להשכרת רכב. שירות המבחן חזר על המלצהו בשנית.

טייעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה, תיארה את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטענה לערכים החברתיים שנפגעו. המאשימה התנגדה להמלצת שירות המבחן וסבירה כי בנסיבות התקיק ומתוך פסיקה אליה הפנתה מתחם הענישה הרואי, נע בין 6 חודשים מסר שירותו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מסר בפועל ועתה לגזר את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, מסר מותנה קנס ופיצוי למטלוננים.

6. ב"כ הנאשם, טענה כי המעשים מהווים איורע אחד אשר בגינם יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מסר מותנה לשישה חודשים שירות תוך הפניה לפסיקה ולהנחיית ראש ייחידת התביעות ולאור נסיבות בתקע עותרת לקבלת המלצה השירות המבחן.

7. הנאשם בחר שלא לשאת דברים.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל ובהיעדר מחלוקת בין הצדדים, מעשי הנאשם מהווים איורע אחד ומן הרואי לקבוע מתחם עונש הולם אחד. ובהתאם לתיקון מס' 113, סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין בקביעת מתחם ענישה הולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

9. בכל הנוגע לעבירות האזומים, הרי שהערך החברתי שנפגע מעבירות האזומים הינו שמירה על שלמות נפשם, ביטחונם וחירותם פועלם של המטלוננים. ביחס לעבירות האזומים נקבע ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל:

**"הازום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביתי,
וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובهم שלמות נפשו, ביטחונו וחירותם פועלם של**

הprt. "

10. מידת הפגיעה בערכיהם הללו הינה ברףBINONI, משומם שמדובר בשני מקרים אמורים באותו אירוע, והושמעו כלפי שני עובדי בית החולים, כלפי אחיות וככלפי המאבטח.

11. באשר לעבירות ניסיון תקיפה סתם הרוי שהערכים המוגנים הם הגנה על שלמות הגוף והבטיחון האישית. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחו. עבירה התקיפה אומנם לא בוצעה כלפי עובד ציבור או לם המאבטח בבית החולים תפקידו להגן על הצוות הרפואי ועל באי בית החולים ועל כן חשוב לציין כי ברע"פ 11/1922 רחמי מ' מדינת ישראל, נקבע:

"**הציבור** נותן את מבטו **בעובדי הציבור ונציגי החוק**, "וטובת הציבור מחייבת כי יבטיח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA ולא פחד מבعلي אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. لكن הכרת להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 1988.3.8)). בתקופה המתאפית בಗלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על **השירות הציבורי וועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי רואיה בכבודם ובמעמדם**"

12. ובכל הנוגע לתקיפת צוותים רפואיים נקבע בע"פ 6123/05 דורון חתוכה נ' מדינת ישראל כי:

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב דברים בו יחשך רפואי כי הוא מאומן על ידי מטופל או על ידי בני משפחתו בקבלו החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו. מכך וחומר אין להשלים עם מצב דברים שבו נגרמת לרופא פגעה ממש בנסיבות כדוגן אלה. על כן, הצדק עם המשיבה בצדקה כי ברגע דא צריך **השיקול של הרתעת הרבים לקבל ביתוי מרכזי בענישה...**"

13. מידת הפגיעה בערכיהם הללו הינה ברףBINONI, משומם שמדובר בעבירה שבוצעה כאמור כלפי אחיות ומאבטח בית החולים יחד עם זאת מדובר בניסיון תקיפה בו לא נגרם נזק פיזי למאבטח.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. זהה, הפניה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון
האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

14. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי מעשי הנאשם נעשו באופן ספונטני בעקבות סערת רגשות נוכח הריונה של אשתו. עוד לקחתי בחשבון כי לאחר האירוע הנאשם התנצל וביקש את סליחת המתלווננים.

15. יחד עם זאת הנאשם נהג בצוורה פרועה כלפי צוות בית החולים, אימם בשתי הזדמנויות על אחיות המחלקה ועל המאבטח שבו אף ניסה לפגוע עם כסא. מעשי הנאשם לא רק שפגעו באנשי צוות בית החולים, אלא אף פגעו בעקביפין בשירות ששאר החולים קיבלו במקום.

מדיניות הענישה הנוגעת

16. נקודת המוצא בקביעת העונש הראו למשמעו הנאים היא העונש שקבע החוק בעבירות התנהלות פרועה במקום ציבור - שישה חודשים מאסר, בגין עבירות אומות - שלוש שנים מאסר ובין ניסיון תקיפת סתם - שנתיים

עמוד 3

17. בוחנת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסווג אלה מלמדת על מגוון עונשיים:

א. רע"פ 12/5458 **ליקטמן נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת רופא ואחות בבית חולים. צוין כי הנאשם באותו מקרה ביצע מעשים ברף חמירה גבוהה מזו של הנאשם שבעניינו. יחד עם זאת אף הוא היה נעדך עבר פלילי, ל乾坤 אחראות ושיקם את חייו. בית המשפט העליון אישר עונש בן 6 חודשים מאסר בגין סורג וברית.

ב. רע"פ 12/1293 **קורניך נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות איהם על בת זוג והושת עליון מאסר של 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.

ג. ע"פ (מחוזי ת"א) 9/7670 **קומו נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בתקיפת פקח שגרר את רכבו. הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 6 חודשים ואף הופעל כנגדו מאסר מותנה.

ד. ת"פ (שלום ב"ש) 21-07-48710 **מדינת ישראל נ' דהיני**, שם הורשע נאשם בעבירות איהם על עובדת סוציאלית ובית המשפט הטיל עליו שישה חודשים מאסר בפועל ושלשה חודשים מאסר על תנאי.

ה. ת"פ (שלום חיפה) 22-04-45490 **מדינת ישראל נ' דוד ספריר**, שם הורשע נאשם בשתי עבירות איהם ובニסיון תקיפה גם כלפי שוטרים והושתו לעלו 4 חודשים מאסר בפועל לאחר שבית המשפט קבע מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

18. בעניינו, אין זה מן הראי כי מתחם העונש יתחל במאסר על תנאי, והסיבה לכך נתועה במכנים לקביעת מתחם העונש בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמנוע. אלא, שבמסגרת בוחנת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, נתתי דעתך לכך שמדובר בשלוש עבירות שבוצעו ככל' כלפי צוות בית חולים. אין ניסיון תקיפה סתם של אדם כニסיון תקיפה סתם של אנשי צוות רפואי בבית חולים, אין התנגדות פרועה ברוחם כהתנהגות פרועה בבית חולים. מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה של העבירה שביצע הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה על צוותים רפואיים באשר הם ואשר על כן אינו מתיחס עם האינטרס הציבורי.

19. לאחר שבחןתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכיהם אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאינו קובע כי מתחם העונש הראי נע בין מספר חודשים מאסר שיכול וירצוץ בעבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בגין סורג וברית.

20. בעניינו של הנאשם לא מצאתי שיקולים לסתיה מתחם העונש לקולא או לחומרא שכן על נאשם המבקש

לסתות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראיה נ' מדינת ישראל**] משום שהלכה היא כי: "**לא בכל מקרה שבו תהליך טיפול מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40**, שאחרת בא חריג ומרוקן את הכלל מתוכן". [ראו למשל רע"פ 21/7757 אהרון קי' מרזוק נ' מדינת ישראל].

נסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפניה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

21. לשם קביעת העונש ההולם, בגין מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה:

- א. הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו.
- ב. לנאשם הרשעה בעבירות דומות - אiomים וניסיון תקיפה - גם אם מדובר בהרשות מאוחרת לאירוע שבunningו.
- ג. הנאשם לא עבר הליך טיפול.
- ד. הנאשם לא צער במילוי ואף לא הוציא אסמכתאות למצב רפואי המצדיק התחשבות יתרה.

22. לא נעלמה מעוני המלצת שירות המבחן. יחד עם זאת, על אף הערכת מקצועיתו הרבה של שירות מבחן ההלכה היא כי האמור בתסקיר: "**מהוות המלצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטරסים העומדים לפניו**" [ראו למשל רע"פ 14/5626 לנקין נ' מדינת ישראל וכן רע"פ 15/4144 אבו אלטיפ נ' מדינת ישראל]. בעניינו, הצד שיקולי השיקום על בית המשפט החובה ליתן משקל אף לשיקולי גמול והרטעה, שיקולים אותם לא שוקל שירות המבחן. הדברים נוכנים ביותר שעת, משהמלצת שירות המבחן אינה מבוססת על הליך טיפול' משמעותי, כי אם רק על שיחות עם הנאשם.

23. בקביעת עונשו של נאשם לא ניתן להתעלם מעונשו של השותף, וההלך היא כי בהקשר של שותפים יש לשאוף שענישתם תשקוף את חלקם היחסי בפעולות. (ראו למשל רע"פ 22/1682 יair סרג נ' מדינת ישראל) על אשתו של הנאשם הוטל עונש מאסר על תנאי בלבד. אך עניינם של השניים שונה בתכלית, הן בכך שב둘 חלקו הארי של הנאשם באירוע, הן לכך שהורשע בשל מחלוקת פיזית והנפשית של הנאשםת שהייתה בהרionario בזמן האירוע. בעבירות חמורות יותר מאשר הנאשםת והן בשל מצבה הפיזי והנפשי של הנאשםת שהייתה בהרionario בזמן האירוע. אשר על כן, אין בפער העוניים בין השניים משום הפליה, אלה יחס שונה לשוניים. בשולי הדברים יעיר כי, העונש על אשתו הנאשם הוטל בהסכמה התביעה, וההלך היא כי: "**ככלל, אין להשליך מהסדר טיעון בעניינו של נאשם אחד על רף הענישה של נאשם אחר**" (רע"פ 4423 אבו עמרא נ' מדינת ישראל)

24. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחוםו

סוף דבר

25. לאחר שקלתית את כל השיקולים לעיל, לכולו ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות בכב"א אילת בכתובת שדרות התמרים ת.ד 760. עלי להתייצב ביום 15.1.23 בשעה 00:08 ביחיד ברקאי שלוחת דרום סמור לכלא באר שבע.

ב. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנוהג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ושאם לא יעשה כן, יוכל יווסקו עבודות השירות, והוא ידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ג. 3 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה וה הנאשם יעבור במשך תקופה התנאי עברית התנהגות פרועה במקום ציבורי

ד. 4 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה וה הנאשם יעבור במשך תקופה התנאי עברית איומים.

ה. 6 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה וה הנאשם יעבור במשך תקופה התנאי עברית אלימות.

ו. קנס בסך 2,000 ל"נ או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 תשלום חודשים שווים החל מיום 1.5.23 ובכל רשות לחודש לאחריו.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים באחת מה דרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון 00-2055000-073.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בהציג بشוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.